ANDEN BOG

I

Der fulgte sommerlige Dage med høj Himmel, Fuglekvidder og Duft af nyslaaede Enge.

Hver Aften lejrede der sig langs hele den vestlige Synsrand en graaviolet Taage, der tilslørede Solen, saa den allerede længe før sin Nedgang hang under Himlen som en mørkerød Maane. Og hver Morgen var Sandinge-Dalen i et Par Timer opfyldt af saa tætte Engdampe, at man inde i Byen ikke kunde se fra den ene Gaard til den anden. Til Gengæld kunde man saa høre, hvorledes alle Dalens Køer gav Hals derude i det klamme Bad; og ikke gik der et Par Træsko over et Gaardsrum, ikke græd et Barn for Morgenvadsken, uden at det hørtes over hele Byen.

Man havde i disse Timer en Fornemmelse, som om man var bleven nedsænket i en undersøisk Verden; som om man gik og famlede sig frem paa Bunden af et graaligt-flimrende Hav, hvor sære, kæmpemæssige Skygger pludselig rejste sig omkring En og ligesaa hurtigt forsvandt. Selv temmelig nære Genstande skimtedes kun i uklare, bølgende Omrids af fabelagtig Størrelse og Form. Men ovenover Taagerne forkyndte